

برشهایی از کتاب «شاه عباس اول، پادشاهی با درس‌هایی که باید فرا گرفت»

پادشاهی که مسیحیان زیر چتر حمایت او زندگی می‌کردند

۷ دی ۱۳۹۳ ساعت ۱۶:۲۶

پیاده کردن چنین سیاستی، حمایت از مسیحیان، کمک مالی برای ساختن کلیسای آنان و حتی رفتن به کلیسای مسیحیان در شرایط خاص حاکمیت اصول و احکام اسلام بر جامعه ایران دلیری بسیار می‌طلبید و باید انگیزه مهمی موجب آن می‌شد

منوچهر پارسادوست در فصل ششم کتاب «شاه عباس اول، پادشاهی با درس‌هایی که باید فرا گرفت» درباره حمایت شاه عباس صفوی از مسیحیان می‌گوید:

«شاه عباس پس از پیمان صلح استانبول با عثمانی در ۱۴ جمادی‌الاول ۹۹۸ (۲۱ مارس ۱۵۹۰)، سیاست حمایت از مسیحیان مقیم ایران و مسیحیان، به ویژه کشیشانی که وارد ایران می‌شدند در پیش گرفت. او به چنین سیاستی هنگامی روی آورد که مسلمانان، مسیحیان را کافر می‌پنداشتند و جان و مال و ناموس آنان را مورد تعرض قرار می‌دادند. در چنین زمانه‌ای شاه عباس اول که مسلمان مومن و معتقدی بود، راهی خلاف عرف مسلمانان و خلاف راه نیایش، شاه تهماسب اول که همواره به جای پدر، از او با عنوان «شاه بابام» به نیکی یاد می‌کرد در پیش گرفت. پیاده کردن چنین سیاستی، حمایت از مسیحیان، کمک مالی برای ساختن کلیسای آنان و حتی رفتن به کلیسای مسیحیان در شرایط خاص حاکمیت اصول و احکام اسلام بر جامعه ایران دلیری بسیار می‌طلبید و باید انگیزه مهمی موجب آن می‌شد.»

پارسادوست در ص ۵۱۴ کتاب می‌گوید:

یکی از همراهان آنتونی شرلی به نام جرج منوارینگ که رویدادهای مسافرت به ایران و دیدارهای با شاه عباس را شرح داده است، علت مسافرت آنتونی به ایران را به گونه دیگری بیان کرده است. به نوشته او، آنتونی هنگام توقف در ونیز با یک بازرگان ایرانی که برای خرید بعضی کالاها از جمله ماهوت انگلیسی و پارچه‌های پشمی و کتان به آن شهر آمده بود آشنا گردید، آن بازرگان به تمجید از پادشاه ایران، شاه عباس پرداخت و سخنان او خوش‌آیند آنتونی واقع شد ولی با وجود تعریف آن بازرگان از جلال و شوکت دربار ایران، آنتونی «خیال رفتن به آن صفحات را نداشت، بلکه به سمت دیگر می‌خواست سفر کند.»

آدرس مطلب :

<https://www.cafetari.kh.com/news/۲۰۳۵۸/پادشاهي-مسيحيان-زير-حمایت-چتر-زير-مسيحيان-پادشاهي>